

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/67/2017
Identifikačné číslo spisu: 6116010091
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6116010091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného W. N. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. novembra 2017 v Bratislave dovolanie obvineného W. N. podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Bejdovej, LL.M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. mája 2016, sp. zn. 4 To 23/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 15. marca 2016, sp. zn. 2 T 8/2016 uznal obvineného W. N. za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 11.00 hod. do 13.00 hod. dňa 9. augusta 2014 v Z. Z. na ulici B. M. X na 3. poschodí najprv prelepil kukátko na vstupných dverách bytu č. X, ktorý sa nachádza oproti bytu č. X, majiteľom ktorého je V. M. a následne vnikol do uzamknutého bytu č. X tak, že nezisteným predmetom poškodil cylindrickú vložku zámku vchodových dverí bytu, odkiaľ zo skrinky v obývačke odcudzil finančnú hotovosť vo výške 3 000 Eur, z obývacej steny v obývačke odcudzil pánske hodiny značky Timewear, pánsku obrúčku z bieleho kovu, pánsky náramok zo žltého kovu a pánsky strojček na holenie, následne prešiel do spálne, kde z tam uložených šperkovnic odcudzil dámsku retiazku zo žltého kovu s dvomi príveskami v tvare srdca a čísla „13“, dámsku retiazku zo žltého kovu, dámsky prsteň zo žltého kovu s fialovým očkom, sadu strieborných šperkov pozostávajúcich z dámskej retiazky, prsteňa a náušnic, čím spôsobil V. M. a I. M., trvale bytom B. M. X, Z. Z.kodu krádežou vo výške 3 626,68 Eur a škodu poškodením vo výške 14,30 Eur, pričom bol v minulosti rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013 zo dňa 21. novembra 2013, právoplatným dňa 21. novembra 2013, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej

karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd obvinenému za to uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 75 (sedemdesiatpäť) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.). Zároveň obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu vo výške 3 000 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. mája 2016, sp. zn. 4 To 23/2016 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom o vine obvineného, keď prítomnosť obvineného na mieste činu bola preukázaná pachovými stopami a zhodou DNA na kúsku servítky, pričom iba páchatel mal záujem prelepiť očný priezor na byte č. 6. Okresný súd nepochybil ani pri ustálení právnej kvalifikácie, zistení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, výške trestu a uložení povinnosti nahradiť škodu.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Zuzany Bejdovej, LL.M. dovolanie, ktoré oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený argumentoval tým, že bol uznaný za vinného podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený) a súčasne mu bola pripočítaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). Trestná sadzba bola zvýšená dvakrát, a to z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností a tiež ako okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. pritom zakazuje prihliadať na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, ako na poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa domáhal uloženia spoločného trestu, pretože v čase vydania napadnutého rozhodnutia sa pred Okresným súdom Zvolen viedlo pod sp. zn. 5 T 87/2014 trestné konanie za identickú trestnú činnosť. Skutky postihnuté odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 87/2014 tvoria so skutkom z konania vedeného pod sp. zn. 2 T 8/2016 súčasť pokračovacieho trestného činu krádeže. Zároveň boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu, nakoľko skutky v trestných veciach vedených pod sp. zn. 2 T /2016 a sp. zn. 5 T 87/2014 boli spáchané skôr, ako obvinenému bol doručený rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 87/2014. Okresný súd Zvolen taktiež nepripojil trestné spisy Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013 a Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013. Obvinenému boli v dvoch právoplatne skončených konaniach uložené tresty vo výmere 75 mesiacov a 64 mesiacov. Ich súčet vo výmere 139 mesiacov prevyšuje trestnú sadzbu odňatia slobody stanovenú zákonom pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. Dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil, že napadnutým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, zrušil napadnuté uznesenie, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, ako aj všetky nadväzujúce rozhodnutia a Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Súčasne v zmysle ustanovenia § 380 ods. 4 druhá veta Tr. por. obvinený požiadal o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vyjadrenie Okresnej prokuratúre Banská Bystrica a poškodenej I. M.

Okresný prokurátor sa vo vyjadrení stotožnil s uloženým trestom, pričom poukázal na skutočnosť, že Trestný zákon, judikatúra ani zvyklosti trestno-právnej praxe nevyklúčujú aplikáciu ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák. v prípade, že je páchatel postihovaný za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Nedošlo k dvojitému postihu, použitie § 37 písm. m/ Tr. zák. bolo zákonné. Navyše bol obvinenému ukladaný trest s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 4 Tr. zák. a jeho doterajší život.

Rozhodnutia súdov nižšieho stupňa boli zákonné a správne, dovolaciemu súdu preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Vyjadrenie prokurátora bolo 15. augusta 2017 zaslané obvinenému a jeho obhajkyni, ktorí na podanie nereagovali.

Najvyšší súd ako súd dovolací následne skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným W. N. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Banská Bystrica, t. j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Pre prehľadnosť je na úvod potrebné uviesť, že obvinený je v súčasnosti 15-krát súdne trestaný. Pre dovolacie konanie sú relevantné rozhodnutia:

- rozsudok Okresného súdu Brezno z 28. októbra 2013, sp. zn. 1 T 147/2013, právoplatný 28. októbra 2013, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,
- rozsudok Okresného súdu Lučenec z 21. novembra 2013, sp. zn. 22 T 183/2013, právoplatný 21. novembra 2013, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013,
- rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2015, sp. zn. 5 Ntc 7/2015, ktorým bolo uznané rozhodnutie Okresného súdu Karlove Váry zo 16. decembra 2014, sp. zn. 7 T 169/2014, právoplatné 10. februára 2015, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu s ostrahou. Na území Slovenskej republiky bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- rozsudok Okresného súdu Lučenec z 11. februára 2016, sp. zn. 11 T 174/2015, právoplatný 11. februára 2016, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Krajského

súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2015, sp. zn. 5 Ntc 7/2015,
- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 15. marca 2016, sp. zn. 2 T 8/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. mája 2016, sp. zn. 4 To 23/2016, právoplatné 11. mája 2016, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 75 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- rozsudok Okresného súdu Zvolen z 13. mája 2016, sp. zn. 5 To 87/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. septembra 2016, sp. zn. 5 To 97/2016, právoplatné 13. septembra 2016, ktorým bol obvinenému uložený spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; zrušený výrok o vine v bodoch 1, 2, 3, 4, 5 a celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013, zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. obvinený namieta dvojnásobné prihliadnutie na tú istú okolnosť.

Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu a odpisu z registra trestov dospel k záveru, že súdy nižšieho stupňa postupovali správne, keď u obvineného prihliadli na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t. j. páchatel' už bol za trestný čin odsúdený. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku poukázal na predchádzajúce odsúdenia, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Karlove Vary, ktorý bol na území Slovenskej republiky uznaný rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2015, sp. zn. 5 Ntc 7/2015. Súd prvého stupňa teda neprihliadol na príťažujúcu okolnosť z dôvodu odsúdenia rozsudkami Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013, resp. Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013, vo vzťahu ku ktorým bola u obvineného použitá kvalifikovaná skutková podstata odseku 3 písm. b/ k § 212, ale uznaného cudzozemského rozhodnutia. V nadväznosti na prihliadnutie na cudzozemské rozhodnutie je potrebné upozorniť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2015, sp. zn. 2 Urto 4/2015, uverejnený v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 14/2016, ktorý s ohľadom na § 7b ods. 2 Tr. zák. umožňuje použiť príťažujúcu okolnosť v súvislosti so skorším odsúdením v členskom štáte Európskej únie (za splnenia obojstrannej trestnosti trestného činu), a to ako dôsledok trestnoprávnej recidívy. Súčasne z odpisu z registra trestov vyplýva, že obvinený bol dňa 11. februára 2016 právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 11 T 174/2015, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na uznané cudzozemské rozhodnutie. Z uvedeného je evidentné, že u obvineného existujú aj ďalšie rozhodnutia odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., preto nemožno súhlasiť s tvrdením obvineného o dvojnásobnom prihliadnutí na tú istú okolnosť. Súčasne je potrebné pripomenúť, že aj keby súdy nevzhliadli dôvod použitia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., dolná hranica trestnej sadzby by sa zvyšovala pre prítomnosť príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (páchatel' spáchal viac trestných činov).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nebol naplnený.

Obvinený ďalej namieta potrebu ukladania spoločného trestu a súhrnného trestu, ako aj prekročenie najvyššej prípustnej trestnej sadzby pri trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák.

Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného

hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod., i ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

V konaniach vedených pod sp. zn. 1 T 147/2013, 22 T 183/2013 a 5 T 87/2014 spáchal obvinený skutky v období od 15. mája 2013 do 29. mája 2013. V prejednávanom konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 8/2016 sa obvinený dopustil skutku dňa 9. augusta 2014. Aj keď pri všetkých skutkoch išlo o obdobnú trestnú činnosť, ktorú spájala objektívna súvislosť v spôsobe, forme spáchania, predmete útokov, ako aj subjektívna súvislosť v podobe jednotiacieho zámeru, medzi skoršími konaniami a konaním v predmetnej trestnej veci absentovala časová súvislosť. Uplynutie viac ako ročnej doby bránilo posúdeniu skutku z 9. augusta 2014 ako čiastkového útoku predchádzajúceho pokračovacieho zločinu krádeže. Súd prvého stupňa preto správne neukladal spoločný trest v zmysle ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Rovnako nebol daný dôvod na uloženie súhrnného trestu, ktorý v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. uloží súd vtedy, keď odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 8/2016 bol skutok spáchaný až v roku 2014, t. j. po právoplatnosti odsudzujúcich rozsudkov Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013 a Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013. Tieto rozsudky predstavujú hranicu deliacu súbeh od recidívy, preto od týchto okamihov bolo potrebné všetky ďalšie skutky obvineného posudzovať ako recidívu. Navyše prípadné posúdenie uloženia súhrnného trestu by bolo možné iba v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 87/2014, nie v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 8/2016, nakoľko rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2 T 8/2016 bol právoplatný skôr (11. mája 2016) ako Okresný súd Zvolen vydal prvostupňový rozsudok pod sp. zn. 5 T 87/2014. Doručenie rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 87/2014 nemalo vplyv na splnenie podmienok pre uloženie súhrnného trestu.

Súdy nižšieho stupňa taktiež nepochybili, keď obvinenému uložili trest odňatia slobody vo výmere 75 mesiacov, t. j. 6 rokov a 3 mesiace. Trestný zákon v osobitnej časti pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. ustanovuje trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 10 rokov. Po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností mohli súdy ukladať trest v rozsahu 5 rokov a 4 mesiacov až 10 rokov. Trest vo výmere 75 mesiacov bol preto zákonný. Na výšku trestu nemal vplyv trest vo výmere 64 mesiacov, ktorý bol obvinenému uložený v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 87/2014, za súčasného zrušenia výrokov o treste z konaní vedených pod sp. zn. 1 T 147/2013 a sp. zn. 22 T 183/2013. Predovšetkým je potrebné poukázať na skutočnosť, že v čase rozhodovania Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2 T 8/2016 v spojení s Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. zn. 4 To 23/2016 mal obvinený právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok (rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 183/2013, ktorý zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T 147/2013). Trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov bol obvinenému uložený až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2 T 8/2016. Ani prípadné skoršie odsúdenie na trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov by však nemohlo ovplyvniť správnosť uloženia trestu vo výmere 75 mesiacov, pretože najvyššia prípustná výmera viacerých nevykonaných trestov sa neodvodzuje od trestnej sadzby pre konkrétny trestný čin, ale od najvyššej výmery dovolenej pre daný druh trestu. V zmysle ustanovenia § 43 Tr. zák. je pri treste odňatia slobody najvyššou

výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného W. N. neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., a preto najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Nakoľko dovolací súd nevzhladol dôvod na vyhovie podanému dovolaniu, pričom rozhodol v krátkom čase po predložení veci Okresným súdom Banská Bystrica (dovolanie predložené 23. októbra 2017), výkon trestu obvinenému neprerušil. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že prerušenie výkonu trestu nie je právom obvineného, ale oprávnením dovolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.